

ŚREDNOWIECZE

Powtórka z epok

ŚREDNOWIECZE

V-XV wiek

Nazwa epoki pochodzi z łac. *media aetas* i dosłownie oznacza **wieki średnie**.

Nazwa powstała w XV-XVI wieku, ponieważ uważano, że był to czas przestoju, zatracenia osiągnięć antyku oraz przejścia między dwoma wielkimi epokami - starożytności i renesansu.

W XIX wieku doceniono osiągnięcia średniowiecza, np. rozwój medycyny, szkolnictwa czy prawa.

ŚREDNOWIECZE POJĘCIA

Teocentryzm – pogląd uznający Boga w centrum zainteresowania człowieka, który wszystko co robił, robił po to, by wielbić Boga.

Asceza – wzór świętości, według którego należy wyzbyć się dóbr materialnych, żyć w obóstwie i umartwiać swoje ciało. Wzorem takiego świętego był św. Aleksy.

Franciszkanizm - wzór świętego, reprezentowany przez św. Franciszka z Asyżu. Nakazywał skromne życie, w zgodzie z naturą. Okazując miłość roślinom, zwierzętom i bliźniemu, wyrażamy miłość do Boga.

Filozofowie epoki:

Św. Augustyn
Św. Tomasz z Akwinu,
Św. Benedykt.

ŚREDNOWIECZE LITERATURA

**Miała charakter parenetyczny -
tworzyła wzorce osobowe.**

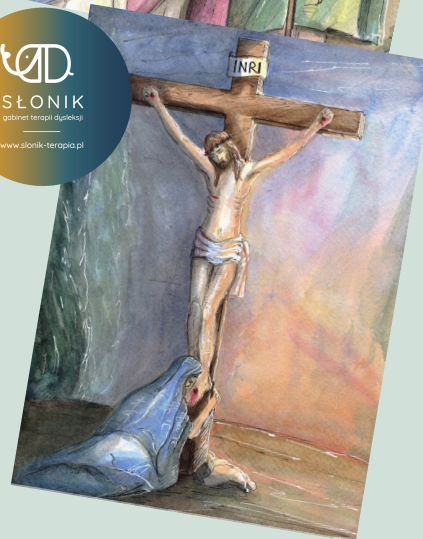

ŚREDNOWIECZE LITERATURA

Deesis – gr. „prośba”, „modlitwa”, to kompozycja w sztuce i literaturze ukazująca trzy postacie: Chrystusa jako sędziego oraz Matkę Boską i Jana Chrzciciela jako pośredników między Bogiem a ludźmi – idea pośrednictwa. "Bogurodzica"

Stabat Mater dolorosa – „stała Matka boleściwa” to ukazanie Matki Boskiej jako zwykłej matki, która cierpi z powodu śmierci swojego syna. Nie może nic zrobić, aby ulżyć w cierpieniu dziecka. "Lament świętokrzyski"

ŚREDNOWIECZE LITERATURA

Danse macabre – „taniec śmierci” przedstawienie śmierci jako rozkładające się ciało kobiece z kosą w ręku, która przewodzi tanecznemu korowodowi. Za nią idą przedstawiciele wszystkich stanów, wszyscy są wobec niej równi "Rozmowa mistrza Polikarpa ze Śmiercią".

Memento mori (łac. pamiętaj o śmierci) – motyw literacki, przypominający, że śmierć jest nieunikniona, przyjdzie do każdego.